

Briselē, 15.11.2022.
C(2022) 8067 final

ANNEX

PIELIKUMS

dokumentam

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Satura apstiprinājums Komisijas regulas projektam par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam

PIELIKUMS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. .../..

(XXX)

par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam

PROJEKTS

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 108(4) thereof,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2015/1588 (2015. gada 13. jūlijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu¹, un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Valsts finansējums, kas atbilst Līguma 107. panta 1. punktā minētajiem kritērijiem, ir valsts atbalsts, un par to ir jāpaziņo Komisijai, kā paredzēts Līguma 108. panta 3. punktā. Tomēr, ievērojot Līguma 109. pantu, Padome var noteikt atbalsta kategorijas, kas no minētās paziņošanas prasības ir atbrīvotas. Saskaņā ar Līguma 108. panta 4. punktu Komisija var pieņemt regulas par minētajām valsts atbalsta kategorijām. Atbilstoši Regulai (ES) 2015/1588² Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu nolēma, ka viena šāda kategorija varētu būt *de minimis* atbalsts (t. i., atbalsts, kas piešķirts vienam vienotam uzņēmumam noteiktā laikposmā un nepārsniedz noteiktu summu). Pamatojoties uz to, tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, un tāpēc paziņošanas procedūra uz to neattiecas.
- (2) Komisija daudzos lēmumos ir skaidrojusi jēdzienu “atbalsts” Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Komisija ir arī noteikusi savu politiku attiecībā uz *de minimis* robežlielumu, kuru nepārsniedzot var uzskatīt, ka Līguma 107. panta 1. punkts nav piemērojams. Tā sākotnēji darīja to zināmu paziņojumā par *de minimis* noteikumu

¹ OV L 248, 24.9.2015., 1. lpp.

² Padomes Regula (ES) 2015/1588 (2015. gada 13. jūlijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (OV L 248, 24.9.2015., 1. lpp.).

valsts atbalstam³ un pēc tam – Komisijas Regulās (EK) Nr. 69/2001⁴, (EK) Nr. 1998/2006⁵ un (ES) Nr. 1407/2013⁶. Ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 1407/2013 piemērošanā gūto pieredzi, ir lietderīgi pārskatīt dažus nosacījumus, kas paredzēti minētajā regulā.

- (3) Ir lietderīgi robežlielumu, kas noteikts *de minimis* atbalstam, kuru viens vienots uzņēmums jebkurā triju gadu periodā var saņemt no vienas dalībvalsts, palielināt līdz 275 000 EUR. Minētais robežlielums atspoguļo inflāciju kopš Regulas (ES) Nr. 1407/2013 stāšanās spēkā un paredzamo notikumu gaitu šīs regulas spēkā esības laikā. Minētais robežlielums ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka par ikvienu šīs regulas darbības jomā ietilpstošo pasākumu var uzskatīt, ka tas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus.
- (4) Uzņēmums Līguma konkurences noteikumu nozīmē ir ikviena vienība – fiziska vai juridiska persona, kas veic saimniecisku darbību, – neatkarīgi no tās juridiskā statusa un finansēšanas veida⁷. Eiropas Savienības Tiesa ir precizējusi, ka vienība, kurai “pieder kapitāldaļu kontrolpakete kādā sabiedrībā” un kura “šo kontroli īsteno, tieši vai netieši ietekmējot sabiedrības pārvaldību”, ir jāuzskata par tādu, kas piedalās šīs sabiedrības veiktajā saimnieciskajā darbībā. Tāpēc pati vienība ir uzskatāma par uzņēmumu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē⁸. Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka visas vienības, kuras (juridiski vai faktiski) kontrolē viena un tā pati vienība, ir uzskatāmas par vienu vienotu uzņēmumu⁹. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un samazinātu administratīvo slogu, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs un izsmeļošs saraksts ar kritērijiem, pēc kuriem noteikt, kad divi vai vairāki vienas dalībvalsts uzņēmumi ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu. No “saistītu uzņēmumu” noteikšanas kritērijiem, kas iedibināti kā daļa no mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīcijas Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK¹⁰ un Komisijas Regulas (ES) Nr. 651/2014¹¹ I pielikumā, Komisija ir atlasījusi tos kritērijus, kas ir piemēroti šīs regulas mērķiem. Ņemot vērā šīs regulas darbības jomu, minētie kritēriji būtu jāpiemēro gan MVU, gan lieliem uzņēmumiem, un minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina, ka saistītu uzņēmumu grupu *de minimis* noteikuma piemērošanas nolūkā uzskata par vienu vienotu uzņēmumu. Tomēr uzņēmumus, kuriem nav savstarpējas saiknes, izņemot to, ka katram no tiem ir tieša saikne ar vienu un to pašu publisko struktūru vai struktūrām, neuzskata par savstarpēji saistītiem. Tādējādi tiek ņemta vērā īpašā situācija, kādā ir vienas un tās pašas publiskās struktūras vai struktūru kontrolētie uzņēmumi, kuriem var būt neatkarīgas lemlēmšanas pilnvaras.

³ Komisijas paziņojums par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam (OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.).

⁴ Komisijas Regula (EK) Nr. 69/2001 (2001. gada 12. janvāris) par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.).

⁵ Komisijas Regula (EK) Nr. 1998/2006 (2006. gada 15. decembris) par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).

⁶ Komisijas Regula (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 352, 24.12.2013., 1. lpp.).

⁷ Tiesas 2006. gada 10. janvāra spriedums *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze* un citi, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁸ Turpat, 112. un 113. punkts.

⁹ Tiesas 2002. gada 13. jūnija spriedums *Nīderlande/Komisija*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

¹⁰ *Commission Recommendation 2003/361/EC of 6 May 2003 concerning the definition of micro, small and medium-sized enterprises* (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

¹¹ Komisijas Regula (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (OV L 187, 26.6.2014., 1. lpp.).

- (5) Lai ņemtu vērā to uzņēmumu nelielo vidējo lielumu, kuri darbojas kravu autopārvadājumu nozarē, inflāciju kopš Regulas (ES) Nr. 1407/2013 stāšanās spēkā un plānotās iespējamās norises šīs regulas spēkā esības laikā, ir lietderīgi palielināt robežlielumu līdz 137 500 EUR uzņēmumiem, kas veic kravu komercpārvadājumus. Par pārvadājumu pakalpojumu nebūtu uzskatāma tāda integrēta pakalpojuma sniegšana kā pārceļšanās pakalpojumi, pasta vai kurjera pakalpojumi vai atkritumu savākšanas vai pārstrādes pakalpojumi, ja pārvadājumi ir tikai viens no šā pakalpojuma elementiem.
- (6) Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības produktu primārās ražošanas nozarēs, zvejniecībā un akvakultūrā, un risku, ka atbalsts, kura summa nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, tomēr varētu atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, šī regula minētajām nozarēm nebūtu piemērojama.
- (7) Considering the similarities between the processing and marketing of agricultural products and of non-agricultural products, this Regulation should apply to the processing and marketing of agricultural products, provided that certain conditions are met. On-farm activities necessary for preparing a product for the first sale (e.g. harvesting, cutting and threshing of cereals, or packing of eggs) or the first sale to resellers or processors should not be considered as processing and marketing in this respect.
- (8) Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Savienība ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju konkrētā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstis atturas no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās¹². Šā iemesla dēļ šī regula nebūtu piemērojama atbalstam, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu. Tāpat tā nebūtu piemērojama atbalstam, kas saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar primārajiem ražotājiem.
- (9) Šī regula nebūtu piemērojama eksporta atbalstam un atbalstam, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vai pakalpojumu vietā tiek izmantoti vietējie. Tā jo īpaši nebūtu piemērojama atbalstam izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās dalībvalstīs vai trešās valstīs. Eiropas Savienības Tiesa ir lēmusi, ka ar Regulu (EK) Nr. 1998/2006 “netiek izslēgts jebkurš atbalsts, kas varētu ietekmēt eksportu, bet tikai tāds, kura būtība tā struktūras dēļ ir atbalstīt pārdošanu citā valstī”¹³. Atbalstu par izdevumiem saistībā ar dalību tirdzniecības izstādēs vai pētījumu vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišānai jaunā tirgū citā dalībvalstī vai trešā valstī, parasti neuzskata par eksporta atbalstu.
- (10) Trīs gadu laikposms šīs regulas vajadzībām būtu jāvērtē kā slidošs periods. Attiecībā uz katru jaunu *de minimis* atbalsta piešķiršanu jāņem vērā kopējā *de minimis* atbalsta summa, kas piešķirta attiecīgajā finanšu gadā un iepriekšējos divos finanšu gados.
- (11) Ja uzņēmums darbojas gan nozarēs, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, gan citās nozarēs vai darbības jomās, šī regula būtu piemērojama attiecīgajās citās nozarēs vai darbības jomās ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka darbības izslēgtajās nozarēs negūst labumu no *de minimis* atbalsta (izmantojot piemērotus līdzekļus, piemēram, darbības jomu nodalīšanu vai uzskaites nodalīšanu).

¹² Tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums Francija/Komisija, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, 31. punkts.

¹³ Tiesas 2018. gada 28. februāra spriedums *ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bulgaria* un citi, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, 55. punkts.

Šis pats princips būtu piemērojams, ja uzņēmums darbojas nozarēs, kurās piemērojami zemāki *de minimis* robežlielumi. Ja nav iespējams nodrošināt, ka darbība nozarēs, kurās piemērojami zemāki *de minimis* robežlielumi, gūst labumu no *de minimis* atbalsta tikai apmērā, kas atbilst šiem zemākajiem robežlielumiem, visām uzņēmuma darbībām būtu jāpiemēro zemākais robežlielums.

- (12) Šajā regulā būtu jāparedz noteikumi, kas nodrošina, ka nav iespējams apiet atbalsta maksimālo intensitāti, kura noteikta īpašās regulās vai Komisijas lēmumos. Tajā būtu arī jāparedz skaidri un viegli piemērojami kumulācijas noteikumi.
- (13) Šī regula neizslēdz iespēju, ka pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, tāpēc, ka pasākums atbilst tirgus ekonomikas dalībnieka principam vai tas neparedz valsts līdzekļu nodošanu. Konkrēti, Komisijas centralizēti pārvaldīts Savienības finansējums, kas tieši vai netieši nav dalībvalsts kontrolē, nav uzskatāms par valsts atbalstu. To nevajadzētu ņemt vērā, nosakot, vai ir ievērots attiecīgais robežlielums.
- (14) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula būtu jāpiemēro tikai tādam *de minimis* atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Šādus precīzus aprēķinus ir iespējams veikt, piemēram, dotācijām, procentu likmju subsīdijām, nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem vai citiem instrumentiem, kuros ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums. Maksimālā apjoma noteikšana nozīmē, ka tad, ja atbalsta precīzā summa nav zināma, dalībvalstij ir jāpieņem, ka šī summa ir vienāda ar maksimālo apjomu, lai tādējādi tiktu nodrošināts, ka vairāki paralēli atbalsta pasākumi nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, un lai piemērotu kumulācijas noteikumus.
- (15) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* robežlieluma pareizas piemērošanas labad visām dalībvalstīm būtu jāpiemēro viena un tā pati aprēķinu metode. Lai atvieglotu šo aprēķinu, atbalsta summas, kas nav naudas līdzekļu dotācijas, būtu jāizsaka ar to bruto dotācijas ekvivalentu. Lai aprēķinātu bruto dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, un vairākās daļās maksājamam atbalstam, ir jāizmanto šā atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošās tirgus procentu likmes. Lai nodrošinātu valsts atbalsta noteikumu vienveidīgu, pārredzamu un vienkāršu piemērošanu, piemērojamajām tirgus likmēm šīs regulas nolūkiem vajadzētu būt atsaucies likmēm, kas noteiktas Komisijas paziņojumā par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu¹⁴.
- (16) Atbalsts aizdevumu veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts aizdevumu veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras ir spēkā atbalsta piešķiršanas laikā. Lai vienkāršotu neliela apjoma īstermiņa aizdevumu izskatīšanu, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan aizdevuma apjomu, gan ilgumu. Par aizdevumiem, kuriem ir nodrošinājums vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un kuri nepārsniedz vai nu 1 375 000 EUR un piecu gadu ilgumu, vai 687 500 EUR un desmit gadu ilgumu, var

¹⁴ Komisijas paziņojums par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).

uzskatīt, ka to bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Šāds aprēķins balstās Komisijas pieredzē un atspoguļo inflāciju kopš Komisijas Regulas (ES) Nr. 1407/2013 stāšanās spēkā un paredzamo notikumu gaitu šīs regulas spēkā esības laikā. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.

- (17) Atbalsts kapitāla iepludināšanas veidā nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja vien iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, kā tie minēti pamatnostādņēs par riska finansējumu¹⁵, nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja vien saskaņā ar attiecīgo pasākumu nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.
- (18) Atbalsts garantiju veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts garantiju veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas attiecīgajam uzņēmumu veidam noteiktas Komisijas paziņojumā¹⁶. Lai vienkāršotu izskatīšanas procedūru īstermiņa garantijām, ar kurām sedz lielākais 80 % no samērā neliela apjoma aizdevuma, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan pamatā esošā aizdevuma apjomu, gan garantijas ilgumu. Šis noteikums nebūtu piemērojams garantijām par pamatā esošajiem darījumiem, kas nav aizdevumi, piemēram, garantijām par pašu kapitāla darījumiem. Ja i) garantija nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma; ii) garantētā summa nepārsniedz 2 062 500 EUR; iii) garantijas ilgums nepārsniedz piecus gadus, būtu jāuzskata, ka garantijas bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad i) garantija nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma; ii) garantētā summa nepārsniedz 1 031 250 EUR; iii) garantijas ilgums nepārsniedz 10 gadus. Turklāt dalībvalstis var izmantot garantiju bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanas metodi, kas ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu tajā laikā piemērojamu Komisijas regulu valsts atbalsta jomā un ko Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam¹⁷ vai tam sekojošam paziņojumam, ar nosacījumu, ka akceptētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.
- (19) Ja *de minimis* atbalsta shēmu īsteno ar finanšu starpnieku palīdzību, būtu jānodrošina, ka šie finanšu starpnieki nesaņem nekādu valsts atbalstu. To var panākt, piemēram, pieprasot, lai finanšu starpnieki, kuri gūst labumu no valsts garantijas, maksā tirgus apstākļiem atbilstīgu prēmiju vai pilnībā nodod gūto labumu galīgajiem saņēmējiem, vai ievērojot *de minimis* robežlielumu un pārējos šīs regulas nosacījumus starpnieku līmenī.

¹⁵ Komisijas paziņojums “Pamatnostādnes par valsts atbalstu, kura mērķis ir veicināt riska finansējuma ieguldījumus” (OV C 508, 16.12.2021., 1. lpp.).

¹⁶ Piemēram, Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

¹⁷ Turpat.

- (20) Pamatojoties uz dalībvalsts paziņojumu, Komisijai būtu jāpārbauda, vai pasākums, kas nav dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla iepludināšana vai riska finansēšanas pasākums pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumu veidā, atbilst bruto dotācijas ekvivalentam, kurš nepārsniedz *de minimis* robežlielumu, un vai tādējādi uz šādu pasākumu varētu attiekties šī regula.
- (21) Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka valsts atbalsta noteikumi tiek ievēroti saskaņā ar lojālas sadarbības principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā. Dalībvalstīm būtu jāveicina šā uzdevuma izpilde, izveidojot nepieciešamos instrumentus, kas nodrošina, ka *de minimis* atbalsta kopsomma, kura piešķirta vienam vienotam uzņēmumam saskaņā ar *de minimis* noteikumu, nepārsniedz kopējo pieļaujamo robežlielumu. Būtu jāprasa, lai dalībvalstis uzrauga piešķirto atbalstu ar mērķi nodrošināt, ka attiecīgie robežlielumi netiek pārsniegti un tiek ievēroti kumulācijas noteikumi. Lai izpildītu minēto pienākumu, dalībvalstīm Savienības vai valsts līmeņa reģistrā būtu jāsniedz pilnīga informācija par *de minimis* atbalstu un jāpārbauda, vai jauna atbalsta piešķiršana nepārsniedz attiecīgo robežlielumu.
- (22) Ņemot vērā Komisijas pieredzi un jo īpaši to, cik bieži parasti ir jāpārskata valsts atbalsta politika, šīs regulas piemērošanas periodam vajadzētu būt ierobežotam. Ja šīs regulas piemērošanas termiņš beigtos un netiktu pagarināts, dalībvalstīm attiecībā uz *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šī regula, tiks piešķirts sešu mēnešu pielāgošanās periods,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visu nozaru uzņēmumiem piešķirtam atbalstam, izņemot:
- (a) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, un uz ko attiecas Regula (ES) Nr. 1379/2013¹⁸;
 - (b) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu;
 - (c) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē, šādos gadījumos:
 - (1) ja atbalsta summa ir noteikta, pamatojoties uz šādu produktu cenu vai daudzumu, kurus attiecīgais uzņēmums iepircis no primārajiem ražotājiem vai laidis tirgū;
 - (2) ja atbalstu piešķir ar nosacījumu, ka to daļēji vai pilnībā nodod primārajiem ražotājiem;
 - (d) atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, tas ir, atbalstu, kurš tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, izplatīšanas

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

tīkla izveidi un darbību vai citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām;

- (e) atbalstu, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču un pakalpojumu vietā tiek izmantotas vietējās preces un pakalpojumi.

- 2. Ja uzņēmums darbojas gan nozarēs, kas minētas 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, gan vienā vai vairākās nozarēs vai citās darbības jomās, uz kurām attiecas šīs regulas darbības joma, atbalstam, ko piešķir pēdējām minētajām nozarēm vai darbības jomām, šo regulu piemēro ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības jomu nodalīšana vai uzskaites nodalīšana nodrošina, ka darbības nozarēs, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar šo regulu.

2. pants

Definīcijas

- 1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:
 - (a) “lauksaimniecības produkti” ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zvejas un akvakultūras produktus, kas uzskaitīti Regulā (ES) Nr. 1379/2013;
 - (b) “lauksaimniecības produktu pārstrāde” ir jebkura ar lauksaimniecības produktu veikta darbība, kuras rezultātā tiek iegūts produkts, kurš arī ir lauksaimniecības produkts, izņemot saimniecībā veiktas darbības, kas vajadzīgas, lai dzīvnieku vai augu produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai;
 - (c) “lauksaimniecības produktu tirdzniecība” ir turēšana vai izlikšana pārdošanai, piedāvāšana pārdošanai, piegāde vai jebkāda cita veida laišana tirgū, izņemot primārā ražotāja veiktu pirmo pārdošanu tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem un visas darbības, kurās produktu sagatavo šādai pirmajai pārdošanai; sākotnējā ražotāja veiktu pārdošanu galapatērētājiem uzskata par tirdzniecību, ja tā notiek šim nolūkam paredzētās atsevišķās telpās.
- 2. Šajā regulā “viens vienots uzņēmums” ietver visus uzņēmumus, kuru starpā pastāv vismaz vienas no šādām attiecībām:
 - (a) vienam uzņēmumam ir kapitāla daļu īpašnieku vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā;
 - (b) vienam uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atlaist cita uzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu;
 - (c) vienam uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai saskaņā ar tā dibināšanas līguma klauzulu vai statūtiem;
 - (d) viens uzņēmums, kas ir cita uzņēmuma kapitāla daļu īpašnieks vai dalībnieks, vienpersoniski kontrolē kapitāla daļu īpašnieku vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā saskaņā ar vienošanos, kas panākta ar pārējiem minētā uzņēmuma kapitāla daļu īpašniekiem vai dalībniekiem.

Uzņēmumi, kuriem kādas no a)–d) apakšpunktā minētajām attiecībām pastāv ar vienu vai vairāku citu uzņēmumu starpniecību, arī ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Atbalsta pasākumus, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, uzskata par tādiem, kuri neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punktā uzskaitītajiem kritērijiem un tādējādi ir atbrīvoti no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.
2. Kopējais *de minimis* atbalsts, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam uzņēmumam, jebkurā trīs finanšu gadu periodā nepārsniedz 275 000 EUR.

Kopējā *de minimis* atbalsta summa, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam kravu komercpārvadājumu autotransporta uzņēmumam, jebkurā triju finanšu gadu periodā nepārsniedz 137 500 EUR. Ja uzņēmums veic gan kravu komercpārvadājumus ar autotransportu, gan citas darbības, uz kurām attiecas 275 000 EUR robežlielums, uzņēmumam ir piemērojams 275 000 EUR robežlielums, ja vien attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības jomu nodalīšana vai uzskaites nodalīšana nodrošina, ka kravu autopārvadājumiem piešķirtais atbalsts nepārsniedz 137 500 EUR un *de minimis* atbalsts nav izmantots kravas transportlīdzekļu iegādei.
3. *De minimis* atbalstu uzskata par piešķirtu brīdī, kad uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu ir piešķirtas likumīgās tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no dienas, kurā *de minimis* atbalsts uzņēmumam izmaksāts.
4. Robežlielumus, kas noteikti 2. punktā, piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai izvirzītā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības resursiem. Trīs finanšu gadu periodu nosaka, ņemot vērā finanšu gadu sistēmu, kuru uzņēmums izmanto attiecīgajā dalībvalstī.
5. Lai piemērotu 2. punktā noteiktos robežlielumus, atbalstu izsaka naudas līdzekļu dotācijas veidā. Izmanto bruto summas, tas ir, summas pirms nodokļiem vai citiem atskaitījumiem. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta dotācijas bruto ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstoši tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir atbalsta piešķiršanas laikā piemērojamā diskonta likme.
6. Ja, piešķirot jaunu *de minimis* atbalstu, tiktu pārsniegts 2. punktā noteiktais attiecīgais robežlielums, šo regulu nevar piemērot nevienai minētā jaunā atbalsta daļai.
7. Lai uzņēmumu apvienošanās vai iegādes gadījumā noteiktu, vai ar jaunu *de minimis* atbalstu jaunajam uzņēmumam vai uzņēmumam, kas veic iegādi, netiktu pārsniegts attiecīgais robežlielums, ņem vērā visu katram apvienošanās vai iegādes likumīgi piešķirtais *de minimis* atbalsts arī pēc tam tiek uzskatīts par likumīgu.
8. Ja vienu uzņēmumu sadala divos vai vairākos atsevišķos uzņēmumos, pirms sadalīšanas piešķirto *de minimis* atbalstu attiecina uz uzņēmumu, kurš šo atbalstu saņēma un kurš principā ir uzņēmums, kas pārņem darbības, kurām tika izmantots attiecīgais *de minimis* atbalsts. Ja šāda attiecināšana nav iespējama, attiecīgo *de minimis* atbalstu attiecina proporcionāli, pamatojoties uz jauno uzņēmumu pašu kapitāla bilances vērtību sadales faktiskajā dienā.

4. pants

Bruto dotācijas ekvivalenta aprēķins

1. Šo regulu piemēro vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts").
2. Atbalstu dotāciju vai procentu likmju subsīdiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu.
3. Atbalstu aizdevumu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:
 - (a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra un tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kredītreitingam, kā arī
 - (b) aizdevuma nodrošinājums ir vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un aizdevuma summa nepārsniedz 1 375 000 EUR (vai 687 500 EUR kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) piecu gadu laikā vai 687 500 EUR (vai 343 750 EUR kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) desmit gadu laikā, ja aizdevuma summa ir mazāka par minētajām summām vai aizdevums ir piešķirts uz mazāk nekā attiecīgi pieciem vai desmit gadiem, aizdevuma bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no attiecīgā robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā, vai
 - (c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz piešķiršanas laikā piemērojamo atsauces likmi.
4. Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.
5. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja vienam vienotam uzņēmumam nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.
6. Atbalstu garantiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:
 - (a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra un tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kredītreitingam, kā arī
 - (b) garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma un vai nu garantētā summa ir 2 062 500 EUR (vai 1 031 250 EUR kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) un garantijas ilgums ir pieci gadi, vai arī garantētā summa ir 1 031 250 EUR (vai 515 625 EUR kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) un garantijas ilgums ir desmit gadi, ja garantētā summa ir mazāka par minētajām summām vai garantijas ilgums ir mazāks nekā attiecīgi pieci vai desmit gadi, šīs garantijas bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no attiecīgā robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā, vai

- (c) dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz Komisijas paziņojumā noteiktām drošības zonas prēmijām, vai
 - (d) pirms īstenošanas:
 - (1) garantijas bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanai izmantotā metode ir paziņota Komisijai saskaņā ar citu tajā laikā piemērojamu Komisijas regulu valsts atbalsta jomā un Komisija šo metodi ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, un
 - (2) minētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā.
7. Atbalstu citu instrumentu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja instrumentā ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums.

5. pants

Atbalsta kumulācija

1. *De minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, kuru piešķir saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 360/2012¹⁹, līdz minētajā regulā noteiktajam robežlielumam. *De minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, kuru piešķir saskaņā ar citām *de minimis* regulām, līdz šīs regulas 3. panta 2. punktā noteiktajam attiecīgajam robežlielumam.
2. *De minimis* atbalstu nekumulē ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attiecināmajām izmaksām vai valsts atbalstu tam pašam riska finansējuma pasākumam, ja šīs kumulācijas rezultātā tiktu pārsniegta attiecīgā maksimālā atbalsta intensitāte vai atbalsta summa, kāda konkrētā gadījuma īpašajiem apstākļiem noteikta grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā, kuru pieņēmusi Komisija. *De minimis* atbalstu, kas nav piešķirts konkrētu attiecināmo izmaksu segšanai vai kas nav saistāms ar konkrētām attiecināmajām izmaksām, var kumulēt ar citu valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar grupu atbrīvojuma regulu vai lēmumu, kuru pieņēmusi Komisija.

6. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts gatavojas piešķirt uzņēmumam *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, tā rakstveidā informē šo uzņēmumu par iespējamo atbalsta apjomu, kas izteikts ar dotācijas bruto ekvivalentu, un par tā *de minimis* būtību, skaidri atsaucoties uz šo regulu, kā arī norādot tās nosaukumu un publikācijas atsauci *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, pamatojoties uz kādu shēmu, piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta

¹⁹ Komisijas Regula (ES) Nr. 360/2012 (2012. gada 25. aprīlis) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 114, 26.4.2012., 8. lpp.).

summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šo pienākumu pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par fiksētu summu, kas atbilst maksimālajai atbalsta summai, kuru var piešķirt atbilstoši minētajai shēmai. Šādos gadījumos, nosakot, vai ir ievērots 3. panta 2. punktā noteiktais attiecīgais robežlielums, izmanto fiksēto summu. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts no attiecīgā uzņēmuma pieprasa rakstisku vai elektronisku deklarāciju par visu pārējo *de minimis* atbalstu, kuru iepriekšējo divu fiskālo gadu un kārtējā fiskālā gada laikā uzņēmums ir saņēmis saskaņā ar šo regulu vai citām *de minimis* regulām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejams centrālais *de minimis* atbalsta reģistrs, kurā ir pilnīga informācija par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi jebkura iestāde attiecīgajā dalībvalstī. Centrālo *de minimis* atbalsta reģistru izveido 6 mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Centrālais *de minimis* atbalsta reģistrs jāizveido tā, lai informācija būtu viegli pieejama. Informācija jāpublicē tabulās bezīpašnieka formātā, kas nodrošina iespēju datus meklēt, izgūt, lejupielādēt un viegli publicēt internetā, piemēram, CSV vai XML formātā. Centrālajam *de minimis* atbalsta reģistram jābūt pieejamam tīmekļa vietnē bez jebkādiem ierobežojumiem, piemēram, bez iepriekšējas lietotāja reģistrācijas. Alternatīvi dalībvalstis var sniegt pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi jebkura attiecīgās dalībvalsts iestāde, Savienības līmeņa reģistrā. Šā panta 1. punktu pārstāj piemērot no brīža, kad centrālā reģistra informācija aptver trīs finanšu gadu periodu.
3. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudījusi, ka šis atbalsts nepalielina attiecīgajam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsummu virs 3. panta 2. punktā noteiktā attiecīgā robežlieluma un ka ir ievēroti visi šajā regulā iekļautie nosacījumi.
4. Dalībvalstis centrālajā *de minimis* atbalsta reģistrā Savienības vai valsts līmenī publicē šādu informāciju: saņēmēja identifikācija²⁰, atbalsta summa, piešķiršanas diena, piešķirēja iestāde, atbalsta instruments un atbilstošā nozare, pamatojoties uz saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju Eiropas Kopienā (“NACE klasifikācija”)²¹.
5. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šajā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu tika veikts pēdējais individuālā atbalsta piešķirums.
6. Pēc rakstiska Komisijas pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienu laikā vai tādā ilgākā laikposmā, kāds noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, kuru Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par uzņēmuma saņemto *de minimis* atbalsta kopsummu šīs regulas un citu *de minimis* regulu nozīmē.

²⁰ Saņēmēja identifikācija ietver saņēmēja nosaukumu un saņēmēja identifikatoru (identifikācijas numurs un identifikācijas veids).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1893/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

7. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Atbalstu, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, Komisija novērtēs atbilstoši attiecīgajām nostādnēm, pamatnostādnēm un paziņojumiem.
2. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim un atbilst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.
3. Pēc šīs regulas spēkā esības termiņa beigām to turpina piemērot visām *de minimis* atbalsta shēmām, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, vēl sešus mēnešus.

8. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas laikposms

Šī regula stājas spēkā 2024. gada 1. janvārī.

To piemēro līdz 2030. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja*